

[Ernst Schmidt]

dring, der ligger i lovforslaget på nuværende tidspunkt. Det er, hvad jeg mener.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af en stilling som vicebiskop for Færøerne.

(Lovforslag nr. L 5. Fremsat 6/10 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Johan Nielsen (S):

Da loven om oprettelse af et vicebiskopembede på Færøerne den 25. februar 1963 trådte i kraft, var jeg en lille smule ked af det, ikke fordi der var blevet en vicebiskop, men fordi man ikke havde taget hensyn til det, som jeg sagde dengang. Jeg havde den ære at være mit partis ordfører, og jeg påviste, at en vicebiskop kunne få nok at bestille uden at skulle være både provst og sognepræst i Tórshavn ved siden af. Jeg blev fejlet til side, og jeg var en lille smule sur, fordi jeg mente, at jeg vidste, hvad jeg talte om – jeg var dengang sognepræst i Klaksvik på Færøerne. Men det blev vedtaget, at vicebiskoppen for Færøerne skulle have en mundus triplex, det vil sige være vicebiskop, provst og sognepræst i Tórshavn. Nu gjorde udviklingen også det, at Tórshavn voksede mere end de andre byer på Færøerne, i dag bor der vel et sted mellem 12.000 og 15.000 i de to præstegæld i Tórshavn, medens der bor ca. 41.000–42.000 i alt på Færøerne. Det er klart, at når der bor så mange folk i Tórshavn,

og når man ved, at færingerne er meget, meget kirkeligt aktive, så er der en lille smule slagside med hensyn til bygderne og Tórshavn. I Tórshavn har de altså for tiden 3 præster plus vicebiskoppen, som dårligt har tid til at virke som præst. Det er derfor, at jeg i dag, ja, jeg vil ikke sige, jeg triumferer, men føler ligesom lidt oprejsning over, at man nu efter så mange års forløb gør det, som jeg indtrængende fra denne talerstol bad dem om at gøre for 14 år siden.

Vi kan ikke noksom anbefale dette lovforslag. I kroner og øre kommer det vel til at dreje sig om 80.000 eller deromkring, så i disse milliardtider lægger man vel næppe mærke til sådanne tal.

Socialdemokratiet tilsiger velvillig behandling, og jeg ville gerne, om det kunne komme igennem uden udvalgsbehandling, for jeg kan ikke se, at der er noget at gøre i et udvalg med et forslag, der er så krystalklart som det her.

Børge Møller (FP):

Fremskridtspartiet går imod oprettelse af endnu et præsteembede på Færøerne, hvis det skal ske på statens og dermed skatteydernes bekostning. Når en befolkning på ca. 41.000 bliver betjent af 18 præster, kan der kun blive ca. 2.300 sjæle til hver, og da Færøerne er opdelt i 51 sogne, kirkedistrikter, må der sikkert kunne findes udvej for, at nogle af de mindste og tyndest befolkede distrikter kan sammenlægges, således at det nuværende antal præster kan bestride embederne. Hvis oprettelse af et nyt præsteembede kan ske uden udgift for staten, har fremskridtspartiet ikke noget imod dette. Hvis der bliver udvalgsarbejde, vil vi gerne drøfte det i udvalget.

Ellefsen (V):

Jeg synes, at bemærkningerne til lovforslaget og det, hr. Johan Nielsen fremførte her, belyser problemet meget klart, og jeg vil indskrænke mig til at sige, at jeg for venstre kan tilslutte mig forslaget.

Kjelgaard (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Burgdorf, ikke kan være til stede, skal jeg kun meddele, at vi er positive over for forslaget, og vi vil som sædvanlig bidrage til et